

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

30 ממרץ 2015

ע"מ 12-09-53703 עוזד ואו שולמית מוזס נ' פקיד שומה למפעלים גזולים
ע"מ 12-09-54172 שחר מוזס נ' פקיד שומה למפעלים גזולים

בפני כב' השופט מגן אלטובייה

המעורערים:

1. עוזד ושולמית מוזס
2. שחר מוזס
3. עיי בא כח עוז"ד אריקليس ואדם טהרני- פרקליטות מחוץ לארציה

המשיב:

1. עיי בא כח עוז"ד אריקليس ואדם טהרני- פרקליטות מחוץ לארציה
2. תל אביב (אזרחי)
3.

פסק דין

לפני ערעוריות על שומות בצו שקבע המשיב לשנות המס 2007, 2008 ו- 2009 לערער 1
(ע"מ 12-09-53703) ועל שומות בצו שקבע המשיב לשנות המס 2007, 2008 ו- 2009 לערער 2
(ע"מ 12-09-54172).

רקע

11.11.2013 ניתן תוקף של החלטה להסדר דין בדבר עובדות ופלוגתאות מוסכמות שהגשו
12. בעלי הדין, מהם עולה כי בשנות המס שבערעור החזיקו המעורערים בתיקי השקעות הכלולים ניירות
13. ערך הנקובים במטבע חזך, ובධווחיהם קייזו המעורערים הפסדים שנבעו מירידת שער החליפין.
14.
15. המשיב דחה את הטענות המעורערים, וקבע כי אין לקוז הפסד הון בגובה ירידת המדי ובכלל זה
16. שער החליפין משום שאלתו היה הפסד האמור ריווח הוא לא היה מתחייב במס על פי הוראות סעיף
17. 92 (א) (1) לפקודות מס הכנסתה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה").
18.

19. בהסדר הדיוני נקבעו שתי הפלוגתאות שלහן:

20. א. אם לאור הוראות סעיף 92 לפקודה, ניתן לקוז הפסד הון המשקף ירידת שער החליפין.
21. ב. כיצד יש לחשב את רווח ההון הריאלי במכירה בה נוצר רווח הון ושער החליפין ירד בין
22. מועד הרכישה למועד המכירה.
23.

עיקר טענות המעורערים

24. בשנות המס שבערעור השקיעו המעורערים בניירות ערך זרים הנקובים במטבע חזך
25. והשקעות אלה גרמו להם הפסדים כבדים בשקלים אשר נבעו מפיחות בשער החליפין של
26. מטבע החוץ אל מול השקל. המעורערים דיווחו על הפסדים אלה וקייזו את הפסדים מרווה
27.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

30 ממרץ 2015

ע"מ 12-09-53703 עוזץ והוא שולמית מושט נ' פקיד שומה למפעלים גדולים
ע"מ 12-09-54172 שחר מושט נ' פקיד שומה למפעלים גדולים

הו ריאלי לפי הוראות סעיף 92 (א) לפקודת, והעבירות הפסדים כאמור שלא נחלו לשנות
המס העקבות.

ב. הפסד הו נזכר בסעיף 92 לפקודת, אין מתיחס להפסד הו על פי מרכיביו ואינו כולל
אפשרות קיווץ של חלקים מהפסד הו. כך גם על פי קובץ הפרשנות של רשות המסים
העסק בפרשנות סעיף 92 לפקודת, עולה שאיסור קיווץ הפסד חל רק על הפסדים מנכסיו הון
של הרוחחים בגיןם פטורים, כגון מיטלטלין לשימוש אישי או מכירת נכסים הפטורים ממש
רווחי הון. על כן, ומשוויה הון מנירות ערך זרים חייב במס, כך גם הפסד מהם צריך להיות
מותר בקיווץ.

ג. הפסד הו המותר בקיווץ הינו הפסד הו בערכו הנומיינלי. זאת משומש אין בהגדרת
הנוגעת להפסדים כל אזכור לנושא המודז. לתמיכת טענה זו, מצביעים המערערים על
מאמרו של עורך (דר'יח) משה אשר "השלכות המיסוי של 'המודדים השיליליים'. כן,
מצביעים המערערים על האמור בפסק הדין בת"ם 146/07 שיפמן משה נ' רשות המסים
(פורסם בתקדין).

ד. סעיף 92 לפקודת, תוכן בתיקון מס' 54, במועד בו נחקק חוק מס הכנסת (מייסוי בתנאי¹
איןפלציה), התשמ"א – 1981. על פי דברי החסר לתיקון, בעוד שחוק התיאומים כלל את
עיקר הגורם האינפלציוני מהמס בשלושה מישורים: רווחים שוטפים, רווחי הון והפסד הו
לבבו נקבע במפורש כי יבוצע שיעורך, ביחס להשפעת התקיקון על הפקודה נקבע במפורש כי
החוק המוצע אינו בא לתוקן את פקודת מס הכנסת. מכאן, אין לבצע שיעורך להפסד הו
מקום בו הדין אינו מתייר זאת במפורש, הן במסגרת חישוב הפסד הון והן לצורך חישוב
הפסד הון הנitin להעbara. זאת ועוד. העובדה שהמחוקק בחר שלא להחיל את הוראות
השערוך על סעיף 92 לפקודת, מלמדת שהוא מתייר קייזום של הפסדים נומיינליים
במלואם.

ה. המערערים מצביעים על הוראות סעיף 9 (א) לחוק מס הכנסת (תיאומים בשל איןפלציה),
תשמ"ה – 1985. כן, מצביעים המערערים על כך שעדי לתיקון מס' 197 הכרה הפקודה
במונה "הפסד ריאלי" ביחס להוראות חלק ה-2 בפרק ה לפקודת, שענינו שינוי מבנה
ומיוזוג. כמו כן, נוסף סעיף 100 לפקודת שענינו חלוקה מרוחחי שערוך, בו נקבע כי
במכירה הנוספת לאחר המכירה הרוועונית שבוצעה לצורך חלוקה מרוחחי שערוך, בתוסוף
סכום ההפסד הריאלי כהגדתו בסעיף זה. בהוראות אלה יש כדי לתמוך במסקנה שאילו
ריצה המחוקק לאפשר קייזום הפסד הון ריאלי בלבד היה קובע זאת במפורש כפי שקבע

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

30 מרץ 2015

ע"מ 12-09-53703 עוזד ואו שולמית מוזט נ' פקיד שומה למפעלים גדולים
ע"מ 12-09-54172 שחר מוזט נ' פקיד שומה למפעלים גדולים

1 בהוראות אלה, ועל כן, יש לקבוע שבניסוח הוראות סעיף 92 לפוקודה לא התקoon המחוון
2 לאפשר קיומו הפסד הון ריאלי בלבד.
3

4 המשיב מתעלם מההגדירות הקבועות בסעיף 88 לפוקודה, בפרשו את סעיף 92 (א) (1) לפוקודה
5 ומפצל את הפסד ההון לשני רכיבי הפסד. רכיב אחד, שהינו הפסד שנבע מירידת ערך הנכס
6 ורכיב שני הינו הפסד שנבע מירידת שער המطبع. לפיצול זה, במקרה של הפסד הון, אין כל
7 עיגון בפקודזה. למעשה, גם במקרה של רווח הון, הפוקודה אינה מפעלת את הרווח לרכיב
8 אינפלציוני ולרכיב "אחר" אלא רק נותנת הגנה לנישום (ולמדינה במקרה של ירידת מדד)
9 בדמות תיאום מחיר הרכישה שלו. מדגשים המערערים, כי אין הגנה מקבילה צו במקרה
10 של הפסדים.
11

12 גם אם צודק המשיב ויש לפרק רווח הון לרכיביו ולזוהות רכיב שלו היה רווח לא היה חב
13 במס אויז בנסיבות המקירה Dunn המשיב שוגה גט מהותית בישומו של כלל זה. זאת משומ
14 שאשר המדד יורד במקרה שהעסקה הייתה מניבה רווח, רווח ההון היה גדול. "זאת
15 מהטעם שהגדרת הסכום האינפלציוני בעסקאות רווח הון, עליהן יחול סעיף 91 לפוקודה,
16 תחול בחישוב רווח הון הריאלי גם מקום בו חלק רווח ההון שווה לסכום בו פוחמת
17 (להבדיל מ"עליה") יתרת המחיר המתואם מיתרת המחיר המקורי. לטענת המערערים גישה
18 זו נתמכת בפסק דין זה נקבע כי Tosfet יכול שתהיה חיובית וכי יכול שתהיה שלילית.
19 مكان, שהמונה "עליה" בהגדרת הסכום האינפלציוני יכולה להיות פוחמת ומשכך יחול רווח
20 הון ריאלי גם על רכיב אינפלציוני. על כן, טענים המערערים, גם לו ניתן היה לפצל הפסד
21 לרכיביו, הפסד מדדי דווקא צריך היה להיות לכשעצמו ניתן בקיומו לפי סעיף 92 לפוקודה,
22 גם לו היה החופץ היחיד במכוורת נכס (למשל נזורת צמודת מדד) שכן לו היה מתרחש
23 עסקה בה נבע רווח הון, והוא היה חלק מרוווח ההון הריאלי. טיעון זה, קשורין המערערים
24 לפלוגתא השניה ולטענתם יש בה כדי לתמוך בגישתם לעניין פרשנות סעיף 92 לפוקודה.
25

דין

26 1. השאלה שבחלוקת בין הצדדים כאן התעוררה בע"מ 13-02-13485 כל פיננסיט בטוחה
27 ניהול השקעות בע"מ נ' פקיד שומה תל אביב 5 (פורסם בתקזין) ובאותו עניין ניתן פסק דין
28 (חלקי) ביום 13.8.2014 (להלן: "ענין כלל").
29

30 2. עינתי בטענות הצדדים כאן, ולא מצאתי בטענות המערערים טעם לשנות מסקנותי בעניין
31 כלל. לנוחות הצדדים אביא את עיקרן להלן:
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

30 ממרץ 2015

ע"מ 12-09-53703 עוזד האו שולמית מושט נ' פקיד שומה למפעלים גדולים
ע"מ 12-09-54172 שחר מוזט נ' פקיד שומה למפעלים גדולים

1 "הצדדים חולקים על פרשנות ויישום הוראות סעיף 92 (א) (1) לפקודה, העוסק בקיוזו
2 הפסד הון, שזו לשונו:
3

4 "סךום הפסד הון יהיה לאדם בשנת מס פלונית ואילו היה ריווח הון היה מתחייב עליו
5 במס, יקוזז תחיליה בנגד ריווח התון המקורי וכל שקל חדש של יתרה יקוזז בנגד שלושה
6 וחצי שקלים חדשים של סכום אינפלציוני חייב..."
7

8 סעיף 92 (א) (1) לפקודה, יוצר הקבלה בין הפסד הון ורווח הון לצורך קביעת הזכאות לקיוזו
9 הפסד הון, וקובע כי במקרה שהפסד ההון איילו היה ריווח הון היה חייב במס ניתן יהיה לקוזז
10 את הפסד ההון...
11 ...

12 מכל ההגדירות שלעיל, עולה כי התיחסות לשון סעיף 92 (א) (1) לפקודה, מחייבת
13 התיחסות לנכס בגין נוצר הפסד ההון או רווח ההון הנכרים ברישה של הטעינה. דהיינו,
14 החקבלה בין הפסד הון לבין רווח הון הנדרשת לצורך קביעת הזכות לקיוזו הפסד הון מכוח
15 הוראות סעיף 92 (א) (1) לפקודה, מחייבת הנוניות להנכס ממנו נובע הפסד ההון
16 או רווח ההון...
17 ...

18 לגישת המשיב, לצורך דיני הקיזוז, במכירת נייר ערך חז' גלומים שני מרכבים שיש לראות
19 כל אחד מהם כ"נכט" נפרד. רכיב אחד, הינו נייר הערך שהרווח או ההפסד שבו נובעים
20 משינוי בשער נייר הערך. רכיב שני, הינו מطبع החוץ שהרווח או ההפסד שבו נובעים משינוי
21 בשער מطبع החוץ.
22

23 המערערת טוענת, כי "הפסד הון, מכירת נכס הינו ייחידה שלמה" אשר גורלו יקבע בהתאם
24 להיות מכירת הנכס כעסקה שבמהותה חייבות או פטורה. בהתאם, אין לפצל בין נייר הערך
25 לבין מطبع החוץ בו הוא נקוב.
26

27 לטענת המערערת, באופן כללי מתייחסת הפקודה לערכים שקלים נומינליים וכן גם
28 ביחס ל"הפסד הון" שהינו הפסד שקלים נומינלי. כך גם ביחס למונחים "יתרתת המחיר
המקוררי" ו"התמורה". מושיפה המערערת טוענת, כי עדמת רשות המסים אף היא הייתה
29 שהמונה "הפסד הון" הינו מקשה נומינלית אחת. זאת בשונה מהמונה "רווח הון" הנינתן
30 לפיצול ל"רווח הון ריאלי" ו"סכום אינפלציוני". לגישת המערערת, בקביעת ההגדירות
31 שבסעיף 88 לפקודה, אומר החוק ב"קול גזולי" למפרשי הפקודה כי "הפסד הון" הינו
32 דבוקה נומינלית אחת אשר אין לחלקה בחלוקת רעויות שזכרן לא נזכר".
33

34 נראה לי כי נכון ההגדרה של המונח "נכס" לפיה "כל זכות או טובת הארץ" יכולים לבוא
35 בגדרו של נכס, ניתן לקבל את גישתו של המשיב, לפיה במכירת נייר ערך חז' גלומים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

30 מרץ 2015

ע"מ 12-09-53703 עוזד ואו שולמית מוזס נ' פקיד שומה למפעלים גזולים
ע"מ 12-09-54172 שחר מוזס נ' פקיד שומה למפעלים גזולים

למעשה שני נכסים. נכס אחד הינו נייר ערך חז', אותו רכש הנישום לפי שער ידוע ביום הרכישה וביחס אליו ניתן למדוד רוח וփסן הנובעים משינויי שער נייר הערך בבורסה בה הוא נסחר. נכס שני, הינו מطبع החוץ בו נקוב נייר הערך אשר גם ביחס אליו ניתן למדוד רוח וփסן הנובעים משינויי שער מطبع החוץ ביחס לשקל הישראלי (בתקופה שמיומן הרכישה עד ליום המכירה) ...
...בנסיבות ענייננו, גם בנייר הערך וגם בطبع החוץ בו נקוב נייר הערך גלומות אפשרויות של רוח וփסן, ואין חולק שניתן להבחין בהפסד או ברוח הנובע מכל אחד מרכיבים אלה.
תמייה למסקנה שליל, ניתן למצוא בעובדה שהחומרה מצאה לנכון להבחין באופן מפורש בין נייר ערך לבין מطبع החוץ בו הוא נקוב, כאשר קבע את הסיפה להגדרת "מדד"
הקובעת:

...על אף האמור, לעניין נייר ערך בידי יחיד, הנקוב בطبع חז' או שערכו צמוד לطبع חז', יראו את שער המطبع כמדד;

מהאמור עד כאן, עולה כי בהתחשב בהגדרות שליל הRELVENTIOT לסעיף 92 (א) (1) לפוקודה, ניתן להבחין בין רכיב נייר ערך חז' לבין מطبع החוץ בו הוא נקוב, ולראות בכל אחד מהרכיבים האלה נפרד, ועל כן, אפשר שבקירה של הפסד הון הנובע ממcmcית נייר ערך חז', כבענייננו, יש להקביל בין הפסד הון הנובע מהשינוי בשער נייר הערך ובהתאם לקבוע אם הפסד ההון ניתן לקייז. בנוסף או במקביל, יש להקביל בין הפסד הון הנובע מהשינוי בطبع החוץ בו נקוב נייר הערך ביחס לשקל לבין רוח ההון הנובע מהשינוי בطبع החוץ בו נקוב נייר הערך ביחס לשקל ובהתאם לקבוע אם הפסד ההון ניתן לקייז.

...
...סימטריה ואייזון ניתן למצוא בהקבלה בין הפטור מסט על רוחוי הון הנובעים מהפרש שער מطبع החוץ בו נקוב נייר ערך לבין אי מתן זכות קיזוז להפסדי הון הנובעים מהפרש שער מطبع חז' בו נקוב נייר ערך".

.3. כאמור הטעמים שהנחו אותנו בעניין כלל נכונים גם במקרה כאן שאינו שונה מבחינה עובדתית, ועל כן אין אלא לדחות את טענות המערערים.

.4. אשר לפלוגתא השניה. בסיכוןיהם מציגים המערערים דוגמא הממחישה את הסיטואציה לגביה הם מבקשים הכרעה, ולהלן הדוגמא: נישום רכש נכס ב – 100 ש' ומכר את הנכס ב – 130 ש' כאשר בתקופה בה החזק בנכש ירד המדי בשיעור 20%. לטענת המערערים בדוגמה

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹז בָּתֶּל אֲבִיב - יִפּו

מרץ 30 2015

ע"מ 12-09-53703 5 עד ואו שלמית מ asbestos נ' פקיד שומה למפעלים גדולים
ע"מ 12-09-54172 5 שחר מוזס נ' פקיד שומה למפעלים גדולים

1 זו חב הנישום במס רוחתי הון בגין החפרש בין התמורה (130 ש"ח) לבין יתרת המחיר המקורי
2 המתוואם ובסה"כ 50 ש"ח (מתוכם 20 בגין ירידת המחיר).
3
4 אכן, אם הנכס המדובר הינו נייר ערך או הנקוב במטבע חוץ, כמובןנו, יש להבחין בין עלית
5 שער נייר הערך (בהתאם למטבע החוץ הנקוב) לבין ירידת שער מטבע החוץ ביחס לשקל,
6 כאשר בגין הרוחה מעליית שער נייר הערך יחויב הנישום במס רוחתי הון, בעוד בגין ירידת
7 שער מטבע החוץ ביחס לשקל אין הנישום זכאי לקיזוז החפסק. זאת מושם, שאליו היה
8 נצמת לנישום רוחה מעליית שער מטבע החוץ היה רוחות זה פטור. בסיכון צין המשיב כי
9 במקרה כגון זה הוא נצמד להגדרת "רוחה הון" שבסעיף 88 לפקודה, הקובע את דרך חישוב
10 רוח ההון, מבלי להזדקק להוראות סעיף 92 לפקודה, ובכך למעשה יש הקללה עם הנישומים
11 באופן שרווח ההון החביב במלט קטן במקרה שהמדד, לרבות שער החליפין ירד. מכל מקום,
12 אין באופן בו נוקט המשיב במקרה שהמדד או שער החליפין יורד בעסקה שלגום בה רוח
13 הון, כדי לשנות ממתקנותיו ביחס לאופן שבו יש לפреш ולישם את הוראות סעיף 92 לפקודה
14 במקרה בו נובע הפסק ההון מירידה בשער החליפין בו נקבע מטבע זה.
15
16 אוסיף ואומר כי לשון הפקודה מובהלה אותו לתוצאה זו הגם שאין זה מן הנמנע כי המחוקק
17 ייתן דעתו לתוכאה הנובעת מלשונו זו ויבחן אם ראותה היא שאם לא יפעל לתיקונה.
18
19
20
21
22 העורורים נדחים.
23 המערערים ישלמו למשיב את הוצאות המשפט ושכ"ט ע"ד בסך 25,000 ש"ח תוך שאני מביא בחשבון
24 גם את ההסדר הדינוני שהושג בין הצדדים.
25
26 מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי בחצדדים
27 ניתן היום, י"י ניסן תשע"ה, 30 מארץ 2015, בהעד הצדדים.
28
29 מגן אלטובייה, שופט
שר אלטובייה

